

Св. Великомъченикъ Георгий Софийски

(Паметъта му се празнува на 8 май)

Той се е родилъ въ македонския градъ Кратово. Родителитѣ му били добри христи-яни. Когато Георгий билъ на шестъ години, тѣ го дали да се учи на книга. Той показалъ голѣмъ успѣхъ въ науката. По-късно почналъ да изучава златарски занаятъ. Въ това врѣме баща му умрѣлъ и Георгий останалъ сиракъ. Той билъ красивъ момъкъ и турцитѣ искали насила да го взематъ и изпратятъ въ царскитѣ палати, и тамъ да го потурчатъ. Затова Георгий избѣгалъ въ София. Тукъ се настанилъ въ дома на добрия свещеникъ Петъръ и още повече напредналъ въ науката и обикналъ твърдо своята православна вѣра.

Скоро той обърналъ внимание на софийскитѣ турци съ добротата и красотата си. Тѣ искали да привлечатъ въ мохамеданската вѣра тоя личенъ момъкъ и затова избрали най-учения ходжа да разговаря съ Георгия.

Лукавиятъ турчинъ дошълъ въ дукияна, дето работелъ Георгий, подъ предлогъ, че иска да си направи нѣкаква поржчка. Като похвалилъ златарското изкуство на Георгия, ходжата му казалъ:

— Ако ти, момко, прие-

мешъ нашата вѣра, би се оженилъ за дъщерята на градския ага (управителъ) и ще станешъ първия човѣкъ на София.

Георгий му благодарилъ за доброжелателството и му отговорилъ:

— Ами трайна ли е земната слава?

— Разбира се, не всичко земно е трайно, но Мохамедъ е обещалъ райски наслади на тия, които изпълняватъ неговитѣ заповѣди.

— А какви сж Мохамедовитѣ заповѣди?

— Той заповѣдва да имаме добра вѣра и тѣлесна чистота

— Ами, ако човѣкъ живѣе грѣшно, ще го приематъ ли въ рая? — запиталъ пакъ Георгий.

Ходжата билъ принуденъ да признае, че безъ добри дѣла, човѣкъ ще отиде не въ рая, а въ мѣстото на мъченията.

— Защо тогава, продължилъ Георгий, вашитѣ началници и сѣдии живѣятъ мръсенъ, грѣшенъ животъ и никакъ не ги е страхъ отъ вѣчно мъчение?

Турчинътъ нищо не отговорилъ и си отишълъ озлобенъ. Той чувствувалъ, че момъкътъ има право, но заедно